

דאצטראיך אָתר דְחִיק בַּעֲקוֹן, לְשִׁדְרָא בְגִוִּיה הַהוּא רֵיחָא, דְלֹא יִסְטִי לִימִגְנָא וְלִשְׁמַאלָא. וּבְחַקְלָא לֹא יִכְילָא לְשִׁדְרָא לֵיהֶה הַכִּי, דְהָא כְגֻונָא דָא קְלָא דְשׁוֹפֵר, אַתְּהַחְיִיא לְבָר בָּאָרֶה מִישָּׁר, מְגוֹ אָתְרָה דְחִיק, וְאוֹיֵל וּבְקָעָ רְקִיעִין, וְסַלִּיק בְּסַלִּיק, לְאַתְּעָרָא רְוָחָא לְעִילָא. וְאֵי תִּמְאָה אָכְתִּיב, (בראשית כד) וַיַּצְאָ יְצָחָק לְשָׂוִיחָ בְּשָׂדָה. שָׁאֲגִי יְצָחָק, דְמַלָּה אַחֲרָא הַוָּה בֵּיהֶה, מַה דְלֹא הַוָּה בְּכָל עַלְמָא. וְתוֹ דְהָא יִקְרָא לֵאוֹ לְהַכִּי אַתָּא, דְוּדָא בְּשָׂדָה אַחֲרָה לֹא הַוָּה מְצָלִי וְהָא אָזְקִימָנָא. (ע"ב רועיא מהימנא). תניניא אמר רבי אבא, זפאה חוֹלְקִיהָן, דְאִינּוֹן דְזַפְּאָן לִמְיָמָר שִׁירְתָּא דָא בְּהָאֵי עַלְמָא, דְזַפְּאָן לִמְיָמָר לְה בְּעַלְמָא דְאָתִי. ושִׁירְתָּא דָא, אַתְּבָנִי בְעַשְׁרִין וְתִרְעִין אַתְּוֹן קְדִישָׁן גְּלִיפָּן, וּבְעַשְׁר אַמִּירָן, וּכְלָא אַתְּרִשִּׁים בְּשָׁמָא קְדִישָׁא, וּכְלָא שְׁלִימָוֹתָא דְשָׁמָא קְדִישָׁא, וְהָא אַתְּעָרְבָּא מָלִי.

אמר רבי שמעון, בההיא שעתא דהוּא קִיְמִין יִשְׂרָאֵל על יָמָא, וְהָוּ אָמְרִי שִׁירְתָּא, אַתְּגָלִי קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא עַלְיָהּוּ, וּכְלָל רְתִיכּוּ וְחִילּוּ, בְגִין דִינְדָעָין לְמַלְכִיהָן, דְעַבְדָ לֹזֶן כָּל אִינּוֹן נְסִין וְגַבּוּרָאן, וּכְלָל חד חד יְדָע וְאַסְתָּפֵל, מַה דְלֹא יְדָע וְאַסְתָּפֵל שָׁאָר נְבִיאָי עַלְמָא.

דָא תִּמְא דָלָא יַדְעֵין וְלֹא אַדְבָקוּ חִכְמַתָּה עַלְאָה, מִן שִׁירַתָּא דָא תִּחְמֵי, דָכְלָהוּ בְחִכְמַתָּא אַסְתְּכָלוּ, וַיַּדְעַו מַלְיָין וְאָמְרוּ. דָא יָלָא הַכִּי, אַיְךְ אָמְרוּ כָּלָהוּ מַלְיָין אַחֲדִין, דָלָא סְטוּ אַלְיָין מַאֲלִין, וַמָּה דָא מַרְגַּדְתָּא, אָמַר דָא, וְלֹא אַקְדִּים מַלְהָ דָא, לְמַלְהָ דָא, אַלְאָ כָּלָהוּ בְשֻׁקּוֹלָא חַדָּא, וַרְוִיחָא דַקְוִידָשָׁא בְפּוֹמָא דָכְלָהוּ חַד וְחַד, וַמַּלְיָין אָתְמָרוּ כָּלָהוּ בְאַלְוּ נְפָקִין מַפּוֹמָא חַד. אַלְאָ וְדָא פּוֹלָהוּ בְחִכְמַתָּה עַלְאָה אַסְתְּכָלוּ, וַיַּדְעַו מַלְיָין עַלְאַיִן, וַרְוִיחָא דַקְוִידָשָׁא בְפּוֹמָא כָּל חַד וְחַד.

וְאַפְּילָו אַיְנוֹן דְבָמְעֵי אַמְהוֹן, הָוּ אָמְרִי שִׁירַתָּא כָּלָהוּ בְחַדָּא, וְהָוּ חַמְאָן כָּלָהוּ, מָה דָלָא חַמְאָן יְחִזְקָאֵל נְבִיאָה. וְעַל בָּהּ הָוּ כָלָהוּ מַסְתְּכָלִי, בְאַלְוּ חַמְאָן עַיְנָא בְעַיְנָא. וּבְדַסְיָמוּ מַלְיָין, כָּלָהוּ מַתְבִּסְמָאָן בְגַנְפְּשִׁיָּהוּ, וְתַאֲבּוֹן לְמִחְמֵי וְלְאַסְתְּכָלָא, וְלֹא הָוּ בְעָאן לְבָטָלָא מַתְפָּן, מִסְגִּיאוֹת תִּיאוּבָתָא.

בְהַהִיא שַׁעַתָּא, אָמַר מָשָׁה לְקַוְדָשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, בְנֵיךְ מִסְגִּיאוֹת תִּיאוּבָתָא לְאַסְתְּכָלָא בָהּ, לֹא בְעָאן לְבָטָלָא מִן יָמָא. מָה עָבֵד קַוְדָשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, אַסְתִּים יְקָרִיה לְבָר לְמִדְבָּרָא, וְתִמְןָ אַתְגָּלִי וְלֹא אַתְגָּלִי. אָמַר לוֹזָן מָשָׁה לִיְשָׂרָאֵל, בְפָמָה (ס"א זָמְנִין לְבָטָלָא מַתְפָּן, וְלֹא בְעַיִן) זָמְגִין אַמִּינָא לְבָטָלָא מַתְפָּן וְלֹא בְעִיתּוֹן עַד דִי אַחֲזֵי לוֹזָן זָיוָא יְקָרָא

דָקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַמִּדְבָּרָא, וְמֵיד הַוּ תָּאַבֵּין, וְלֹא
בְטַלוּג, עַד דָאַחֵיד בְּהוּ מְשָׁה וְאַחֲמִי לֹזַן זַיוֹא יָקָרָא
דָקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַמִּדְבָּרָא, כִּדְין מִסְגִּיאוֹת תִּיאוּבָתָא
וְרֻעּוֹתָא לְאַסְתְּפָלָא, אַנְטִיל לֹזַן מְשָׁה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
וַיִּסְעַ מְשָׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִים סֻוֹף וַיֵּצֵא אֶל מִדְבָּר שָׁוֹר.
מַאי מִדְבָּר שָׁוֹר. מִדְבָּרָא, דְהַוּ בְּעָנוֹ לְאַסְתְּפָלָא בִּיהְ
זַיוֹא יָקָרָא דְמַלְפָא קְדִישָׁא, וְעַל דָא אַקְרִי מִדְבָּר שָׁוֹר:
אַסְתְּפָלוֹתָא שָׁם.

(שמות טו) וַיָּלְכוּ שֶׁלְשָׁת יָמִים בַמִּדְבָּר וְלֹא מִצְאוּ מִים. וְאַיִן
מִים אֶלָּא תּוֹרָה, שֶׁנָּאָמָר (ישעיה טט) הַוִּי כָּל צְמָא לְכוּ
לִמִּים. אָמָר רַבִּי יִסָּא, וְכִי מָן יַהֲבֵל לוּן אַוְרִיִּתָא הַכָּא,
וְהָא עַד בְּעָנוֹ לֹא אַתְּ הִיהִת לֹזַן אַוְרִיִּתָא.

אָמָר רַבִּי אַלְעֹזֶר, אַיְבּוֹן גְּפָקוּ לִמִּדְבָּרָא לְאַסְתְּפָלָא,
קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִטְלָזַן יָקָרָא דִילִיה מַתְמָן,
וְאַיְבּוֹן אַזְלָוּ לְאַסְתְּפָלָא (לקודשא בְּרִיךְ הוּא) בִּיהְ, וְלֹא
אַשְׁכּוּנָהוּ. וְאַוְלִיפְנָא דָקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תּוֹרָה אַקְרִי,
וְאַיִן מִים אֶלָּא תּוֹרָה, וְאַיִן תּוֹרָה אֶלָּא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
אָמָר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַד דְהַוּ אַזְלִי בַמִּדְבָּרָא, אַתְגַּלְיָה
עַלְיָהוּ רְשׁוֹתָא אַחֲרָא, דְשַׁאֲר עַמִּין, הַהְוָא
דְשַׁלִּיט בַמִּדְבָּרָא, וְאַעֲרֹעַ בְּהוּ תִמְפָן. חַמְיָה יִשְׂרָאֵל, דָלָא
הַהְוָא זַיוֹא יָקָרָא דְמַלְכֵיהָן, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב, וַיָּבֹאוּ

מְרֹתָה וְלֹא יִכְלֹו לְשַׁתּוֹת מִים מְפֻרָה. מַאי טֻמָּא. כִּי
מְרִים הֵם, לֹא אֶתְבָּסֵם נְפִשְׂיָהוּ בְּקָדְמִיתָא. וְלֹא עוֹד
אֲלֹא דָאָתִי לְקַטְרָגָא עַלְיָהוּ.

מַה בְּתִיב, וַיַּצַּעַק אֶל יְיָ וַיֹּרֶה יְיָ עַז, (דף ט ע"ב) וְאַיִן עַז
אֲלֹא תּוֹרָה, דְּכַתִּיב, (משל ג) עַז חַיִים הִיא לְמַחְזִיקִים
בָּה. וְאַיִן תּוֹרָה, אֲלֹא קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. רַبִּי אָבָא אָמַר,
אַיִן עַז אֲלֹא קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, דְּכַתִּיב, (דברים כ) כִּי
הָאָדָם עַז הַשְׁדָה, עַז הַשְׁדָה וְדָאִי, דָא עַז שְׁדָה
דְּתָפּוּחִין קָדִישִׁין. וּבְדַאֲתָגְלִילִי זַיו יִקְרָא דְּמַלְכָהוּן עַלְיָהוּ,
כְּדִין וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמִּים וַיִּמְתַקֵּן הַמִּים. מַאי וַיִּמְתַקֵּן הַמִּים.
דְּקַטְיִגּוֹרָא אֶתְעַבֵּיד סְגִיגּוֹרָא.

אָמַר רַבִּי אָבָא, תָּא חַיִּי בְּקָדְמִיתָא כִּד עַלְוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּקִיִּמָא דְּקָוְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא, לֹא עַלְוֹ בְּדָקָא
יְאֹתָה. מַאי טֻמָּא. בְּגִין דְּאַתְגָּזְרוּ וְלֹא אֶתְפְּרָעוּ, וְלֹא
אַתְגְּלִילִיא רְשִׁימָא קָדִישָׁא. כִּיּוֹן דְּמַטוּ הַכָּא, מַה בְּתִיב,
שֵׁם שֵׁם לוֹ חָק וּמְשֻׁפֵּט. תִּמְנָע עַלְוֹ יִשְׂרָאֵל בְּתְּרִין חַוְּלָקִין
קָדִישִׁין, בְּהַהְוָא גָּלוֹיָא דְּאַתְגְּלִילִיא רְשִׁימָא דְּלַהּוּן, וְאַקְרָוּן
חָק וּמְשֻׁפֵּט. חָק: בָּמָה דָאָת אָמַר (משל ג) וַתְּתַנוּ טְרַף
לְבִיתָה וְחָק לְבִעֲרוֹתִיהָ. וּמְשֻׁפֵּט: בָּמָה דָאָתָמַר (תהלים פא)
מְשֻׁפֵּט לְאֱלֹהִי יַעֲקֹב. וּשְׁם נְפָהָה, בְּהַהְוָא אַת קָדִישָׁא.
בָּמָה דָאָת אָמַר, כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא. בְּסִפְרָא דָרְבָּ יְהָבָא
סְבָא, אָמַר מַלְהָעֵל הַהְוָא חַוְּטָרָא קָדִישָׁא.

(שמות טו) **וַיֹּאמֶר אָם שְׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיךְ.**
וַיֹּאמֶר, מַאי וַיֹּאמֶר. **לֹא בְתִיב מִן קָאָמֶר דָא.** **אֲלֹא**
קוֹדֶשׁ אָבָדָה הוּא אָמֶר. **רַبִּי חִזְקִיהָ אָמֶר,** **שְׁמַעְיָבָן** (נ"א)
מִשְׁמָעָה **אָמִירָה סְתִמָּה,** **מִאָמִירָה סְתִמָּה.** **דְכַתִּיב,** (שמות כד) **וְאֶל**
מְשֻׁה אָמֶר עַלְהָא אֶל יְיָ. **אָמֶר,** **לֹא בְתִיב מִן קָאָמֶר.** **אוֹף**
הַכָּא וַיֹּאמֶר סְתִמָּה, **וְלֹא בְתִיב מִן קָאָמֶר.**

אָמֶר רַבִּי יוֹסֵי, **מִשְׁמָעַ דְכַתִּיב,** **וַיַּצְעַק אֶל יְיָ וַיֹּרֶה יְיָ**
עַז, **מִהָּכָא מִשְׁמָעַ וַיֹּאמֶר,** **וּמִשְׁמָעַ מִן אָמֶר מֶלֶת.**
לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיךְ, **לְקוֹלִי מִבְּעֵי לֵיה.** **אֲלֹא לְהַהְוָא קֹול**
דַעַלְוּ בֵיתָה.

אָמֶר רַבִּי אָבָא, **בֶּתֶר דְאַתְגָּלִיא בְּהוּ רְשִׁימָא קְדִישָׁא,**
עַלְיוּ בְתִרְיֵין חֹלְקֵין קְדִישֵׁין, **כַּמָּה דְאַתְמָר,** **וּכְיוֹן**
דַעַלְוּ בְאַלְיֵין תִּרְיֵין, **עַלְיוּ בְאַלְיֵין תִּרְיֵין חֹלְקֵין אַחֲרֵנֵין,**
דְכֶד יִסְתַּלְקוּן בְּאַלְיֵין תִּרְיֵין אַחֲרֵנֵין, **יִתְחַבְּרוּן בְּאַלְיֵין,** **וְלֹא**
מִמְנָעֵי בְּרִכָּאָן, **וּבְגִינֵּן כֵּה,** **בְּאַלְיֵין מִטוּ בְּרִכָּאָן,** (ובגינֵן כֵּה בְאַלְיֵין)
עַד מַלְכָא קְדִישָׁא.

וּמִאַתְרִיהָ דְקָרָא אֲשַׁתְמָעַ מֶלֶת, **דְכַתִּיב,** **וַיֹּאמֶר אָמֶר**
שְׁמוּעַ תִּשְׁמַע. **וַיֹּאמֶר:** **דָא מַלְכָא קְדִישָׁא.**
וּמַאי קָאָמֶר, **אָמֶר שְׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיךְ,** **כַּמָּה**
דָאָת אָמֶר (דברים ד) **כִּי יְיָ אֱלֹהֵיךְ אֵשׁ אָוֶלֶת הָוָא,** **דָא**
כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. **וְהַיְשֵׁר בְּעִינֵינוּ תַּעֲשֵׂה:** **דָא צְדִיק.** **וְהַאֲזַנְתָּ**

למצותיו: דא נצח. ושמרת כל חקיו: דא הוֹד. פיוֹן דעallow באילין, הא מטו למלכָא קדישא. לבתר מה כתיב, כל המחלוקת אשר שמתה במצרים לא אשים עליך כי אני יי' רופאך. כי אני יי': דא מלכָא קדישא.

אשרת מע, הכל מאן דעתיך להאי רשיימה קדישא, מגיה סליק עד מלכָא קדישא עלאה. Mai משמע.

משמע איבון תרין, אתכונש בהו זרעא, ומישח רבות קודשא, דשדיין לייה בפום אמה, (ועל דא) אתקשרו בחדא, ומילכָא עלאה עליהו, ואתקשרו ביה. ועל פה, מאן דעאל באילין תרין, דעתיך לוֹן, אתקשר בתрин אחראין, ועל בהו, וכדיין מטי למלכָא קדישא.

אמר רבי יצחק, ודאי מאן דZOCHI בצדיק, זכי בנצח והוֹד, ואילין איבון תלתא, אתברכה בהו כנסת ישראל. ומaan דZOCHO בהו, זכי במלכָא קדישא, ועל בכלתו ארבעה.

ולקבלי ארבעה אלין, בטירו להאי רשיימה קדישא, מאربع מליין: גיטרו כנסת ישראל, אסתמרותא דשפחה. גיטרו דנצח, אסתמרותא דבת עובdot כוכבים ומזרות. גיטרו דהוֹד, אסתמרותא דזונה. ועל דא לקול יי': אליהיך, דא כנסת ישראל.

בַּמָּה זֹכֶן יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּל אֲפִי שְׁכִינַתָּא, באסתטמראותא
מן בדיה. ועל דא כתיב, (ויקרא זז) ואל אשה בגנחת
טמאתא לא תקרב לגלות ערotta. מאי לגלות ערotta דא
גנשת ישראל. ובהאי אחדין ומתקשרון מלין אחרניין,
דכגנשת ישראלatakshret בהו. זהא אויקמה מלי.

וְהַיְשֵׁר בְּעִנְיוֹ תַּעֲשֵׂה: דא צדייק. במא דכתיב, (תהלים קד)
עיני יי' אל צדייקים, לאסתטמרא משפחה. (דף ס"א)

וזהא אויקימנא ملي. דכתיב, (משל ל) ושפחה כי תירש
גבירותה, דגרים לצדייק דאתדבק בשפחה. והאונות
למצותיו: דא נצח, לאסתטמרא (דלא שקר ביה) דלא יעול
רישימה דא בבת אל נכר, ולא ישקר ביה בנצח. דכתיב,
(שמעואל א טז) וגם נצח ישראל לא ישקר. ומאן דנטיר האי,
קיים מצותיו, דכתיב, (שמעות קד) כי לא תשתחוה לאל
אחר. ושמרת כל חוקיו: דא הוד, לאסתטמרא מן זונה.

ואזולא הא, במא דתגינון, אמר רבי יהודה, מאן דכתיב
(תהלים מה) חגור חרבה על ירכ גבור הויך והדרך.

אלא, כל מאן דמוינו גרמייה, ושוי החילוף החרבא שננא
תקיפא לקבילה. על ירכ, מאן על ירכ. דא רישימה
קדישא. במא דאת אמר, (בראשית כד) שם נא ידק תחת
ירבי.

דָּבָר אַחֲר חָגֹר חָרֶב, כלומר, זרו ואתקיף יצירך

בישא, דאייהו חרבך. על ירכך, על ההוא רשים אקדישא לבטרא ליה. וαι בטרא ליה, כדין אקרי גבור, וקודשא בריך הווא אלביש ליה בלבושוי, ומאן לבושוי דקודשא בריך הווא. הود ונצח. (נ"א הדר) דכתיב, (תהלים ק) הוד והדר לבשת. אוף הכא הודך ותדרך, וכדין אתדקך בר נשב מלכאה קדיشا בדקא יאות.

מכאן ולהלאה, כל המחלוקת אשר שמתה במצרים לא אשימים עלייך כי אני יי' רופאך. דא מלכא קדיشا, ועל דא אזהר לוון על ההוא מלה ממש, דיהב ורשים בהו, ולא יתיר ועד בען לא ATIHYIBAH להו אוריתא, אלא כיון דכתיב, שם שם לו חוק ומשפט, מיד ויאמר אם שמוע תשמע וגו.

תא חזי, כד בעא קודשא בריך הווא לאזהרא לישראל, על אוריתא, בכמה מלין משיך להו, בכמה משיכן דחביבותא, כבר בש דמשיך בריה לבי רב. ותא חזי, לא בעא קודשא בריך הווא למיהב להו אוריתא, עד דקריבו בהדייה. ובמה קרייבו בהדייה, בגלויה דרישימה דא, כמה דאטמר.

אמר ר' יהודה, לא קרייבו ישראל לטורא בסיני, עד דעallow בחולקא דצדיק, וזכו ביה. מבון, דכתיב, (שמות ט) ביום הזה בא מדבר סיני, ביום הזה ממש

דִּיְקָא. וּכְתִיב (ישעה כה) וְאָמֵר בַּיּוֹם הַהוּא הַבָּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קְוִינָנוּ לוּ וְגוּ.

פָּרֶשֶׁת הַפָּנִים

(שמוטה טז) **וַיֹּאמֶר יְהוָה:** אל משה הַנְּגִニ מִמְטִיד לְכֶם לְחַם מִן הַשְׁמִים. רַبִּי יְהוּדָה פָתַח וְאָמֵר, (תהלים מא) אֲשֶׁר־יְמִשְׁכֵל אֶל־דָל בַיּוֹם רָעָה יְמַלְתָהוּ. הָאִי קָרָא אָזְקִימָנָא לְיהָ, בְשֻׁעַתָּא דְבָר נְשׁ שְׁכִיב בְבֵי מֶרְעֵיה, הָא אֲתַפס בְאַטְרוֹנוֹנִיא דְמַלְכָא, רִישִׁיה בְקוֹלָרָא, רְגָלוֹי בְכּוֹפְסִירִין, (ס"א בְּטַפְסָרָא) כִּמָה חִילִין נְטָרִין לִיה, מְהָאִי גִיסָא, וְמְהָאִי גִיסָא. שִׁיעִפוֹי כְלָהו בְדוֹחָקָא, מְגִיחִין אֶלְין בְאֶלְין. מִיכְלָא אֲתַעְדֵי מְגִיה.

בַהֲנוֹא זָמָנָא, פְקָדִין עַלְיהָ אֲפּוֹטְרוֹפָא, לִמְילָף עַלְיהָ זָכוֹת קָמִי מַלְכָא, דְכַתִּיב, (איוב לג) אִם יִשׁ עַלְיוֹ מַלְאָך מַלְיִץ אָחֵד מִבֵּי אָלָף. בַהֲהִיא שֻׁעַתָּא, זָפָה חַוְלָקִיה דְבָר נְשׁ דַעַל עַלְיהָ, וְאוֹלִיף לִיה אָרְחָא, לְשִׁיזּוֹתְיהָ מִן דִינָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב אֲשֶׁר־יְמִשְׁכֵל אֶל־דָל.

וְהִיְהּ יָכֵל לְשִׁזּוֹבָא לִיה, לִמְילָף לִיה אָרְחוֹי דְתִיִי, לְאֲתַבָּא לְקָמִי מְאַרְיָה, בְּדִין אֲתַעֲבֵיד אֲפּוֹטְרוֹפּוֹסָא עַלְיהָ לְעַלְלָא. מַאי אֲגַרְיָה. בַיּוֹם רָעָה יְמַלְתָהוּ. דְבָר אַחֲר, אֲשֶׁר־יְמִשְׁכֵל אֶל־דָל, כִּמָה

תקיפא אgra דמספנא, קמי קוידשא בריך הוा.

אמר רבי חייא, תוהנה על האי קרא דכתיב, (תהלים טט) כי שומע אל אביגים יי', וכי אל אביגים שומע ולא לאחרא. אמר רבי שמעון, בגין הדינון קרייבין יתיר למלפה, דכתיב, (תהלים נא) לב נשר ונדרפה אליהם לא תבזה. ולית לך בעלמא, דאייה תביר לבא במספנא.תו אמר רבי שמעון, תא חזוי, כל איבון בני עולם, אתה חזין קמי קוידשא בריך הוा, בגופה ונפשא, ומסכנא לא אתה חזוי אלא בנפשא בלחוודוי, وكוידשא בריך הווא קרייב לנפשא יתיר מגופא.

מספנא חד הוה בשכבותיה דר' ייסא, ולא הוה מאן דאשכח ביתו, והויה הוה אכסיית, ולא תקיפה בבני נשא, (דף ס"א ע"ב) **יומא חד חלש, עאל עלייה רבי ייסא,** שמע חד קלא אמר, טילקא טילקא, הא נפשא פרחא גבאי, ולא מטו יומו. ווי לבני מתייה שלא אשתחה בהו דיתיב נפשיה לגביה. קם רבי ייסא, שדי בפורמיה, מיא דגרגרין, אפתח דקונטא (ס"א דקונטא) אתחבע זיעא באנפוי, ותב רוחיה לגביה.

לברך אתה ושאיל ליה, אמר חייך רבי, נפשא נפקת מנאי, ומטו לה קמי פורסיא דמלפה, ובעת לאשתארה תמן, אלא דבעא קוידשא בריך הווא לזוכה

לְהָ, וְאֶכְרִיזוּ עַלְהָ, זָמֵן הוּא רַבִּי (ויקרא ע"ט ע"א וקמ"ד ע"א) יִסָּא, לְסַלְקָא רֹוחַיה, וְלֹא תִקְשְׁרָא בְּחֵד אֲדָרָא קָדִישָׁא דְזִמְבִּין חֶבְרִיא לְאַתְעָרָא בְּאָרְעָא, וְהָא אַתְקִיבָו תָלָת בְּרִסְיָאן, דְקִיְימָן לְהָ וְלֹחְבָּרָה. מִנְהָוָא יוֹמָא הָוָו מְשַׁגִּיחָין בֵּיהֶ בְּנֵי מִתְיָה.

תו, מספנָא אַחֲרָא אַעֲבָר קְמִיה דָרָי יִצְחָק, וְהָוָה בִּידָה פְּלָג מַעַה דְכָסָף. אָמֵר לֵיהֶ לְרַבִּי יִצְחָק, אֲשָׁלִים לֵי וְלַבְנִי וְלַבְנָתִי נְפִשָּׁאָן. אָמֵר לֵיהֶ וְהִיךְ אֲשָׁלִים נְפִשְׁיִיכָו, דְהָא לֹא אֲשַׁתְּכַח גַּבָּאִי בְּרָ פְּלָג מַעַה. אָמֵר לֵיהֶ, בְּדָא אֲשָׁלִים נָא, בְּפָלָג אַחֲרָא דְאַיתְ גַּבָּאִי, אַפְקִיה וְיִהְבִּיה לֵיהֶ.

אֲחַזְיוֹאוּ לֵיהֶ בְּחַלְמִיה, דְהָוָה אַעֲבָר בְּשִׁפְתָּא דִימָא רְבָא, וּבְעָאן לְמְשִׁדְיִיה בְּגֻווִיה, (וַיַּחַי רַיִ"ח ע"א) חַמָּא לְרַבִּי שְׁמֻעוֹן, דְהָוָה אֲוֹשִׁיט יָדוֹי לְקַבְּלִיה, וְאַתְיָה הָוָא מספנָא וְאַפְקִיה, וְיִהְבִּיה בִּידָוֹי דָרְבִּי שְׁמֻעוֹן, וְאַשְׁתָּזִיב. כַּד אַתְעָר, בְּפָל בְּפּוּמִיה, הָאֵי קָרָא, (תְּהִלִּים מָא) אֲשָׁרִי מְשַׁכֵּיל אֶל דָל בַּיּוֹם רַעָה יִמְלִטָהוּ ייְהוָה.

וְתָא חֹזֵי, כָל יוֹמָא וַיּוֹמָא, גַטִּיף טָלָא מְעַתִּיקָא קָדִישָׁא לְזַעַיר אֲפִין, וּמַתְבִּרְכָּאָן כָל חַקָּל תְּפִיחָין קָדִישִׁין. וּמִהָהוָא טָלָא אֲנָגִיד לְאַינְנוּ דְלִתְתָּא, וּמְלַאכִין קָדִישִׁין אַתְזָנוּ מְגִיה, כָל חָד וּחָד בְּפּוּמִים מִיכְלִיה, הָדָא הָוָא

דְּכַתִּיב, (תהלים עח) **לְחַם אֲבִירִים אָכֵל אִישׁ,** ומי הַהוּא מִזּוֹנָא
אָכֵלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא.

אָמֵר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, כַּמָּה בְּנֵי נְשָׁא מִתְזּוֹנִין בְּהָאִי זְמָנָא
מִגִּיהָ, וִמְאָן אִינּוֹן. אַלְיִין חֶבְרִיא דְּמִשְׁתְּדָלִי
בָּאוּרִיאִתָּא, יוֹמִי וְלִילִי. וּכְיַסְלָקָא דַעַתְךָ מִיהְוָא מִזּוֹנָא
מִמְּשָׁא. לֹא. אַלְאָ בְּעֵין הַהוּא מִזּוֹנָא מִמְּשָׁא, דְּשָׁקִיל עַל חַד
תְּרִין.

תָּא חִזֵּי, יִשְׂרָאֵל כֵּד עַלְוֹ וְאַתְּדַבְּקוּ בְמַלְכָא קָדִישָׁא,
בְּגִין גָּלוּיָא דְּרִשְׁיָמָא קָדִישָׁא, כְּדִין זָכוּ לְמִיכָּל
נְהָמָא אַחֲרָא עַלְאָה, יִתְיר מִמָּה דְּהָוָה בְּקָדְמִיתָא.
בְּקָדְמִיתָא כֵּד נְפָקוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים, עַלְוֹ בְּנְהָמָא,
דָּאָקְרֵי מִצָּהָה, וְהַשְׁתָּא זָכוּ, וְעַלְוֹ לְמִיכָּל נְהָמָא אַחֲרָא
עַלְאָה יִתְיר, מִאָתָר עַלְאָה, דְּכַתִּיב הַגְּנִי מִמְּטִיר לְכָם
לְחַם מִן הַשְׁמִימִים. מִן הַשְׁמִימִים מִמְּשָׁא. וּבְהַהְוָא זְמָנָא אֲשַׁתְּכָה
לְהֹו לִיְשָׂרָאֵל. מִאָתָר דָא. חֶבְרִיא דְּמִשְׁתְּדָלִי בָּאוּרִיאִתָא,
מִאָתָר אַחֲרָא עַלְאָה יִתְיר אַתְּזָנוּ. מַאי הוּא. כַּמָּה דְּכַתִּיב,
(קהלת ז) הַחֲכָמָה תְּחִיכָה בְּעַלְיָה. אָתָר עַלְאָה יִתְיר.

אָמֵר לֵיה ר' אַלְעַזָּר, אֵי הַכִּי, אַמְמַי חַלְשָׁא נְפָשִׁי הַו
יִתְיר מִשְׁאָר בְּנֵי עַלְמָא, דְּהָא שָׁאָר בְּנֵי נְשָׁא,
בְּחִילָא וּתוֹקְפָא יִתְיר אַתְּזָנוּ לְאַשְׁתְּפָחָא. (ס"א אַינּוֹן יִתְיר)
אָמֵר לֵיה יְאוֹת שְׁאַיְלָתָא.

תא חזי, כל מזוני דבני עלמא מלעילא קא אתיין. ההוא מזונא דאתי מן שמיא וארעא, דא מזונא דכל עלמא, והוא מזונא דכולא, והוא מזונא גס ועב. זה הוא מזונא דאתי יתר מעילא, הוא מזונא יתר דקיק, קאתיא מאתר דידי נא אשתח, ודא הויא מזונא דאכלו ישראל פד נפקו ממזרים. (יתיר דקיקא) מזונא דاشתח להו לישראל, בההוא זמנא במדבר, מאתר עלאה דאקרי שמים, הויא מזונא יתר דקיקא, דעיל יתר לנפשא מכלא, ומתרפרש יתר מגופה, ואكري לחם אבירים.

מזונא עלאה יתר מכלא, הויא מזונא דחבריא, אינון דמשתדי באורייתא, דאcli מזונא דרוחא ונשחתא, ולא אcli מזונא דגופה כלל, והיינו מאתר עלאה יקירה על כלא, ואكري חכמה. בגיבי כה חליש גופא דחבריא, יתר מבני עלמא, דהא לא אcli מזונא דגופה כלל. ואcli מזונא דרוחא ונשחתא, מאתר רחיקא עלאה, (דף ס"ב ע"א) יקירה מכלא. ובגיבי כה ההוא מזונא דקיק מן דקיקא, יתר מכלא. זפאה חולקיהון, הדר הוא דכתיב, (קהלת ז) החכמה תחיה בעלה. זפאה חולקיא דגופה, דיביל לאתזונא במזונא לנפשא. אמר לייה ר' אלעזר, ודאי הבי הויא. אבל בהאי זמנה,

איך אשתכח מזוני אלין. אמר ליה ודא יאות שאילתא. פא חזי, ודא הוא ברירו דמלחה, מזונא קדמזה, הווא מזונא דכל עלמא, ההוא דאתיא מן שמייא וארעא, והוא מזונא דגופא. (ס"א דכלא)

מזונא ההוא עלאה מביה, ההוא דאייה דקיקא יתיר, ואთא מאתר דдинא שרייא, דאקרי צדק, ודא הווא מזונא דמסכני. ורזא דמלחה,/man דأسلים למסקנא, אשלים לייה את חד, ואתעbid צדקתה, ורזא דא (משליא) גומל נפשו איש חסד. גmilות חסדים משמע, דהא בדין שרייא, ואשלים לייה חסד, פדין הוא רחמי. מזונא עלאה יתיר מאילין, והוא מזונא עלאה ויקירא, מאתר דאקרי שמים, והוא דקיק מכלהו, והוא מזונא דבני מרעי, הרא הוא דכתיב, (תהלים מא) יי' יסעדנו על ערש דוי כל משכבות הפטת בחלייו. יי', דיקיקא, Mai טעם. בגין דבני בני מרעי, לא אהזני אלא בההוא דקינדשא בריך הוא ממש. (ומאי היה, חלב ודם. הרא הוא דכתיב יחזקאל לתקريب ליחלב ודם. ודא הוא מזונא מאתר דאקרי שמים, והוא יקירא ועילאה דקיק מכלה)

מזונא עלאה קדיישא ויקירא דא הווא מזוני דרוחין ובשפתין, והוא מזונא מאתר רחיקא עלאה, (ס"א מההוא מאתר דאקרי נועם יי') ויקירא מכלה, והוא מזונא דחברייא

דְמִשְׂתְּדֵלִי בָּאוֹרִיִּתָּא, וְהוּא מְזוֹנָא דָאָתִי מְחֻכָּמָה עַלְּאָה.
מַאי טַעַמָּא מֶאֱתֵר דָא. בְּגִין דָאָרִיִּתָּא נְפָקָא (בראשית מ"ז
ע"ב, ויקרא קפ"ו ע"ב וקצ"ב ע"ב) מְחֻכָּמָה עַלְּאָה, וְאִינּוֹן דְמִשְׂתְּדֵלִי
בָּאוֹרִיִּתָּא, עִילִּי בָעֲקָרָא דְשָׂרְשָׂהָא, וְעַל דָא, מְזוֹנָא
הַלְּהוֹן, מַהְהוֹא אָתָר עַלְּאָה קְדִישָׁא קָא אָתִיא.

אָתָא ר' אַלְעָזֶר, וַנְשִׁיק יְדוֹי. אָמָר, זְפָאָה חִוְּלָקִי
דְקָאִימָנָא בְמַלְיָן אַלְיָן. זְפָאָה חִוְּלָקִיהָן
דְצַדִּיקִיָּא, דְמִשְׂתְּדֵלִי בָּאוֹרִיִּתָּא יְמָמָא וְלִילִי, דְזָכִי לְזָן
בְּהָאִי עַלְמָא, וּבְעַלְמָא דָאָתִי, דְכַתִּיב, (דברים ל) כִּי הִוָּא
חַיִד וְאוֹרֵךְ יְמִיחָה.

(שמות ט) הַנְּגִי מִמְטִיר לְכָם לְחָם מִן הַשָּׁמַיִם. רַבִּי יוֹסֵי פָתָח,
(תהלים קמה) פָוַתֵּח אֶת יְדָךְ וּמְשִׁבְיעַ לְכָל חַי רָצָן. מַה
כְתִיב לְעַילָּא, עִיגָּי כָּל אַלְיָיךְ יִשְׁבָּרוּ. כָּל אִינּוֹן בְּנִי
עַלְמָא, מְצַפָּאָן וּזְקַפָּאָן עִינְבָּין לְקַוְדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא, בְּגִין
כֵּה, (ס"א אַבְל) כָּל אִינּוֹן בְּנִי מְהִימָנָוָתָא בְּעָאן (ס"א אַצְטְרִיכָן
לִמְבָעִי) בְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, לְשַׁאֲלָא מְזוֹנִיָּהוּ מְקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ
הָוּא, וְלִצְלָאָה צְלוֹתָהָוּן עַלְיָה.

מַאי טַעַמָּא. בְּגִין דָכָל מִאָן דְמַצְלִי צְלוֹתָהָוּ לְגַבֵּי קַוְדֵשָׁא
בָּרֵיךְ הוּא עַל מְזוֹנִיָּה, גְּרִים דִיתְבְּרֵךְ כָּל יוֹמָא עַל
יְדוֹי, הַהְוָא אַילְנָא דְמַזְוָן דְכָלָא בַּיה. (וטעמא דמלחה (תהלים ס"ח)
בָּרֵיךְ ה' יוֹם יוֹם) וְאַפְעַל גַּב דָאָשְׁתָכָה עַמִּיה, בָּעֵי